

סֵדֵר הַלְמוּד לְיוֹם י"ט שְׁבֻט:

סֵדֵר לְקוּפְיֵי מוֹתֵר"ן הַיּוֹמִי:

על כן צָרִיךְ לְגַלוֹת הַהִסְתָּרוֹת הַנ"ל, וְזֶה עַל־יְדֵי שְׂמִמְשִׁיךְ אַרְיכוֹת יָמִים לְתוֹךְ הַמְלָכוֹת, שֶׁהוּא בְּחִינַת דַּעַת כַּנ"ל. וְעַל יְדֵי זֶה הַדַּעַת, יוּכַל לֵידַע שֶׁאַפְלוֹ בְּתוֹךְ הַהִסְתָּרָה בְּעֶצְמָה, וְאַפְלוֹ בְּתוֹךְ הַהִסְתָּרָה שֶׁבְּתוֹךְ הַסְתָּרָה, גַּם שָׁם מְלַבֵּשׁ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, דְּהֵינּוּ הַתּוֹרָה. וּמֵאַחַר שִׁיּוֹדַע שֶׁאַפְלוֹ בְּתוֹךְ הַהִסְתָּרוֹת יֵשׁ שָׁם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מִזֵּה בְּעֶצְמוֹ נִתְגַּלֵּין הַהִסְתָּרוֹת, וְנַעֲשֶׂה מֵהֶם תּוֹרָה. וְאַפְלוֹ מִהַסְתָּרָה שֶׁבְּתוֹךְ הַסְתָּרָה, נַעֲשֶׂה תּוֹרָה. כִּי בְּאַמֶּת גַּם שָׁם מְלַבֵּשׁ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, הֵינּוּ תּוֹרָה כַּנ"ל. רַק מִחֲמַת שֶׁלֹּא הָיוּ יוֹדְעִין שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ נִסְתָּר שָׁם, זֶה בְּעֶצְמוֹ הוּא בְּחִינַת הַהִסְתָּרוֹת. וְתִכְף, כְּשִׁיּוֹדְעִין שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ נִסְתָּר שָׁם, עַל־יְדֵי־זֶה בְּעֶצְמוֹ נִתְהַפְּכָה הַהִסְתָּרָה שֶׁבְּתוֹךְ הַהִסְתָּרָה, וְנַעֲשֶׂה מִמֶּנָּה דַּעַת, וְהִחְזִירָה הַתּוֹרָה שֶׁנִּסְתָּר כָּאן, לְדַעַת, מֵאַחַר שִׁיּוֹדַע שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ נִסְתָּר שָׁם. וְכִיּוֹן שֶׁנִּחְזַר הַהִסְתָּרָה שֶׁבְּתוֹךְ הַסְתָּרָה לְדַעַת, וְנַעֲשֶׂה מִמֶּנָּה תּוֹרָה, אֲזִי הַתּוֹרָה בְּעֶצְמָהּ מוֹכִיחָה אוֹתָם, בְּבְחִינַת: 'אוֹרֵיתָא מִכְרִזַּת קַמִּיהוּ עַד מָתִי פְתִיִם תֵּאֱהָבוּ פְתִי' (זִהַר שְׂמִינִי ל"ו, אַחֲרֵי נ"ח, נְשֵׂא קב"ו).

כִּי בְּאַמֶּת הַתּוֹרָה מִכְרִזַּת וְצוּעֶקֶת וּמוֹכִיחָה תָּמִיד, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (מִשְׁלֵי א): "בְּרֹאשׁ הַמַּיִם תִּקְרָא וְכוּ' עַד מָתִי פְתִיִם תֵּאֱהָבוּ" וְכוּ'. רַק שֶׁאֵינּוּ שׁוֹמְעֵי קוֹל הַכְּרוֹז שֶׁל הַתּוֹרָה, מִחֲמַת הַהִסְתָּרוֹת הַנ"ל. וּמֵאַחַר שֶׁנִּתְגַּלוּ וְנִחְזְרוּ הַהִסְתָּרוֹת וְנַעֲשֶׂה מֵהֶם תּוֹרָה, עַל־יְדֵי הַדַּעַת כַּנ"ל, אֲזִי תִכְף כְּשֶׁנַּעֲשֶׂה מֵהֶם תּוֹרָה, הַתּוֹרָה בְּעֶצְמָהּ מוֹכִיחָה אוֹתָם "עַד מָתִי פְתִיִם" וְכוּ' כַּנ"ל:

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'קכב - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

זֶה שְׁכָתוֹב (שם ל"א): "פִּיהָ פִּתְחָה בְּחֶכְמָה", שְׁעַל-יְדֵי הַחֶכְמָה וְדַעַת הַנֶּלֶל שְׁעַל-יְדֵי-זֶה מְגַלִּין הַהֶסְתָּרוֹת, וְעוֹשִׂין מֵהֶם תּוֹרָה כֵּן ל, עַל יְדֵי זֶה "פִּיהָ פִּתְחָה". הֵינּוּ בְּחִינַת אֲוִרִיתָא מְכֻרָת קַמִּיהוּ, שְׁהַתּוֹרָה בְּעֶצְמָה פּוֹתַחַת פִּיהָ וּמוֹכִיחָה אוֹתָם כֵּן ל: נִמְצָא שְׁעַל יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה, שְׁעַל יְדָה מִמְּשִׁיכִין אֲרִיכוֹת יָמִים לְתוֹךְ הַמַּלְכוּת, כִּי עַל יְדָה מִמְּשִׁיכִין הַחַיִּים לְתוֹךְ הַיָּמִים וְהַמַּדּוֹת כֵּן ל, וְעַל-יְדֵי זֶה זוֹכִין לְדַעַת כֵּן ל. עַל-יְדֵי-זֶה יְכוֹלִין לְהוֹכִיחַ אֲפִלּוֹ אֶת הַרְחוּקִים מְאֹד מִהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, בְּבְחִינַת הַסְתָּרָה שְׁבַתּוֹךְ הַסְתָּרָה כֵּן ל:

זֶה פְּרוֹשׁ (אֶסְתֵּר ב): "וּבְכָל יוֹם וָיוֹם מְרַדְּכִי מִתְהַלֵּךְ לְפָנַי חֲצֵר בֵּית הַנְּשִׁים" וְכו'. מְרַדְּכִי, זֶה בְּחִינַת הַמַּלְכוּת כֵּן ל. וּבְכָל יוֹם וָיוֹם, זֶה בְּחִינַת הַתּוֹרָה, שְׁעַל יְדָה מִמְּשִׁיכִין הַחַיִּים לְהַיָּמִים וְהַמַּדּוֹת כֵּן ל. חֲצֵר בֵּית, זֶה בְּחִינַת חִיצוֹנִיּוֹת וּפְנִימִיּוֹת, הֵינּוּ מִחֻשְׁבוֹת וְדַבּוּרִים. שְׁבְכָלֶם נִסְתָּר הֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ שָׁם, אַף הַמִּחֻשְׁבוֹת וְהַדַּבּוּרִים שֶׁל הַרְחוּקִים מִהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ.

זֶה חֲצֵר בֵּית הַנְּשִׁים, מְלֻשׁוֹן שְׁנָשׁוּ וְקִפְצוּ מִמְּקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם (מְלֻשׁוֹן גִּיד הַנְּשֵׁה בְרֵא' ל"ב וְעֵיין רַש"י שָׁם): שְׁנַתְּרַחֲקוּ מִהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ. וַיֵּשׁ שְׁכָבֵר הָיוּ קֶצֶת אֶצֶל הֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, אֵךְ שְׁכָבֵר שָׁכְחוּ אוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְזֶה הַנְּשִׁים, לְשׁוֹן שְׁכָחָה. כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (בְּרֵאשִׁית מ"א) כִּי נִשְׁנִי אֱלֻקִּים וְכו', שְׁכָבֵר שָׁכְחוּ אֶת הֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ. וַיֵּשׁ שְׁנִים עֲתָה זוֹכְרִים אֶת הֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, אֵךְ שְׁנַשְׁתָּה גְבוּרָתָם (לְשָׁה"כ ירמ"י נא). וַאֲיִן לְאֵל יָדָם לְהַתְגַּבֵּר עַל יִצְרָם. וּבְשִׁבִיל זֶה נִקְרְאִים בְּשֵׁם נְשִׁים, מִחֲמַת שְׁלֵשׁ בְּחִינּוֹת הַנֶּלֶל. בְּחִינַת שְׁנָשׁוּ וְקִפְצוּ וְכו', וַיֵּשׁ שְׁנֵים בְּבְחִינַת שְׁכָחָה וְכו', וַיֵּשׁ שְׁנֵים בְּבְחִינַת נְשָׁתָה גְבוּרָתָם כֵּן ל. וְעַל יְדֵי כָּל זֶה הֵם רְחוּקִים מִהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, וְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ נִסְתָּר מֵהֶם בְּבְחִינַת

הַסְתָּרוֹת הַנֵּל. וּמֵרֶדְכִי, הֵינּוּ בְּחִינַת הַמַּלְכוּת. הוּא יָכוֹל לְהוֹכִיחַ וּלְהַזְהִיר אוֹתָם, עַל יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת יָמִים וּמַדּוֹת כַּנֵּל. שְׁעַל-יְדֵי-זֶה זֹכִין לְדַעַת, שְׁעַל-יְדֵי הַדַּעַת הַזֶּה מְגַלִּין הַהֶסְתָּרָה שֶׁבְּתוֹךְ הַסְתָּרָה, וְעוֹשִׂין מִמֶּנָּה תּוֹרָה כַּנֵּל, וְאֵזִי אוֹרִיתָא מִכְרֹזַת קַמִּיהוּ כַּנֵּל.

וְזֶה, לְדַעַת אֶת שְׁלוֹם אֶסְתֵּר. שְׁעַל יְדֵי זֶה עוֹשֶׂה דַּעַת, מִהֶסְתָּרָה שֶׁבְּתוֹךְ הַסְתָּרָה, שֶׁהִיא בְּחִינַת אֶסְתֵּר, בְּחִינַת הַסְתֵּר אֶסְתִּיר. וְזֶה, וְיִמָּה יַעֲשֶׂה בָּהּ. שְׁעוֹשֶׂה מִהֶסְתָּרָה, בְּחִינַת מָה, הֵינּוּ תּוֹרָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "מָה הָעֵדוּת" וְכוּ' כַּנֵּל. כִּי מִזֶּה בְּעֶצְמוֹ שִׂיּוּדַע שְׁגַם בְּתוֹךְ הַסְתָּרָה שֶׁבְּתוֹךְ הַסְתָּרָה יֵשׁ שֵׁם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מִזֶּה בְּעֶצְמוֹ נַעֲשֶׂה דַּעַת, דְּהֵינּוּ תּוֹרָה, וְאֵזִי אוֹרִיתָא מִכְרֹזַת קַמִּיהוּ כַּנֵּל:

וְזֶה בְּעֶצְמוֹ בְּחִינַת הַתּוֹכָחָה שֶׁמְפָּל עָלָיו לְהַזְהִיר וּלְהוֹכִיחַ כַּנֵּל, כִּי גוֹרֵם עַל יְדֵי הַדַּעַת שֶׁהַתּוֹרָה תּוֹכִיחַ אוֹתָם כַּנֵּל. וְעַל-יְדֵי הַתּוֹכָחָה הַזֹּאת, הוּא מִמְּשִׁיךְ אֲרִיכוֹת יָמִים לְתוֹךְ הַמַּלְכוּת, שֶׁלֹּא תִהְיֶה בְּבְחִינַת הַרְבָּנוּת מְקַבֶּרֶת אֶת בְּעֻלְיָהּ, שֶׁזֶהוּ כְּשֵׁאִין מוֹכִיחַ אֶת הָאֲנָשִׁים שִׁישׁ לוֹ מִמְּשָׁלָה עֲלֵיהֶם וְכוּ', כַּנֵּל. אֲבָל עַל-יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה הַנֵּל, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה מִמְּשִׁיךְ חַיִּים וְאֲרִיכוֹת יָמִים בְּחִינַת דַּעַת וְכוּ', עַד אֲשֶׁר אוֹרִיתָא מִכְרֹזַת קַמִּיהוּ, וּמוֹכִיחָה אוֹתָם, נִמְצָא שִׂיּוּצָא יְדֵי תּוֹכָחָה. אֵזִי אֵין הַרְבָּנוּת וְהַמַּלְכוּת מְזַקֶּת לוֹ כַּנֵּל, כִּי מִמְּשִׁיךְ אֲרִיכוֹת יָמִים לְתוֹךְ הַמַּלְכוּת, עַל יְדֵי הַתּוֹכָחָה כַּנֵּל. נִמְצָא שְׁעַל-יְדֵי אֲרִיכוֹת יָמִים, שֶׁהוּא בְּחִינַת דַּעַת שֶׁמְשִׁיכִין עַל-יְדֵי הַתּוֹרָה, עַל-יְדֵי-זֶה בְּעֶצְמוֹ מִמְּשִׁיכִין אֲרִיכוֹת יָמִים הַנֵּל לְתוֹךְ הַמַּלְכוּת כַּנֵּל:

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'קסו' אָמַר מַנְהֵג הַדָּת זִצְיָ"ל "לְעַד לְעַד מִקּוֹה שִׁדְיָה לְאַחַד מִסְפְּרֵי רַבָּנֵינוּ הָיְתָה תִּיקוּן לְכַ"ל" אָמַר רַבֵּנוּ זִצְיָ"ל "חֻק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שְׁעֵי יוֹשֵׁבֵת תִּיקוּן הַמִּידוֹת

בְּשִׁכְרוּת עֲגָלָה וְכִיּוֹצֵא, וְהָיוּ מְכַרְחִין לְהוֹדִיעַ לוֹ מַה לָּךְ לְהַשְׁתַּדֵּל בְּזֶה הֲלֹא כָּבֵר אֶתְּהָ מֵת וְנִפְטָר. וּמִמִּילָא הִיתָה טוֹבָה לְפָנָיו כִּי עַל-כָּל-פָּנִים הָיָה נוֹדֵעַ לוֹ שְׂכָבֵר מֵת, אֲבָל עֲכָשׁוּ אֶפְשָׁר שְׁנִדְמָה לוֹ שְׂמִיחָזִיק אֵיזָה בְּרֵאוּעֵר [הֵינּוּ מַה שְׂמִיחָזִיק בּוֹ שְׁעוֹרִים וְעוֹשֵׁין שְׂכָר] וְקוֹנָה שְׁעוֹרִים וְכִיּוֹצֵא וְטָרוּד בְּעֶסְקֵי הַמְּדָמִים לוֹ. וְאַף-עַל-פִּי-כֵן אַחַר שְׁבוּעוֹת אָמַר רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה שְׁהָאִישׁ הַנַּ"ל הָיָה אֶצְלוֹ עַל שְׁבוּעוֹת:

שְׁלוֹ (מז) קִדְּם שְׁבוּעוֹת הַנַּ"ל עָמְדוּ לְפָנָיו אֲנָשֵׁי זַאֲסִלָּאב וְסִפְרוּ לְפָנָיו מִעֲשִׂיר אֶחָד שְׁנַתָּן מְעוֹת הַרְבֵּה לְהַרְבֵּה הַקְּדוּשָׁה רַבִּי בְּרוּךְ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה, וְעָמַד אָז לְפָנָיו גַּם-כֵּן אִישׁ אֶחָד מְנַעֲמָרוֹב וְהָיָה עָנִי גָדוֹל. עָנָה רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה וְאָמַר לָהֶם, הֶעֱנִי הַזֶּה נָתַן לִי יוֹתֵר מִזֶּה כְּפִי בְּחִינָתוֹ וּמְדִרְגָתוֹ. כִּי הוּא הָיָה מְפָרְנֵם עֲצָמוֹ מִמְּלֻמְדוֹת וְכִיּוֹצֵא שָׁמַע בִּימֵי הַפְּסַח הַקְּדוּשִׁים (שָׂאז זְמַן שְׂכִירוֹת מְלָמְדִים) שְׂרַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה הוּא בְּזַאֲסִלָּאב, וּמִי יוֹדֵעַ אוּלַי יִתְעַכֵּב שָׁם עַד אַחַר שְׁבוּעוֹת, וְאִם יִשְׁכִּיר אֶת עֲצָמוֹ לְמַלְמֵד לֹא יוּכַל לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ עַל שְׁבוּעוֹת מִחֲמַת בְּטוֹל הַתְּלֻמִּידִים זְמַן רַב. וְעַל-כֵּן לֹא רָצָה לְהַשְׁכִּיר עֲצָמוֹ לְמַלְמֵד וַיֵּשֶׁב כָּל הַקַּיִץ הַנַּ"ל בְּלִי שׁוּם עֶסֶק וּפְרָנְסָה. נִמְצָא שְׁהַתְּנִידָב לְבוֹ בְּשִׁבִיל הַתְּקָרְבוֹתוֹ אֵלַי יוֹתֵר מִהָעֲשִׂיר הַנַּ"ל.

סֵדֶר לְקוּטֵי עֲצוֹת הַיּוֹמֵי:

סֵט כְּשִׁבְאִים עַל מַחְשַׁבְתוֹ הַרְהוּרֵי זְנוּת וְהוּא מְשַׁבֵּר תְּאֵאוֹתוֹ וּמְסִיחַ דַּעְתוֹ מֵהֶם, זֶהוּ עֵקֶר תְּשׁוּבָתוֹ וְתִקּוּנוֹ עַל פְּגַם הַבְּרִית שְׁפָגָם מִקִּדְּם כָּל אֶחָד לְפִי עֲנִיָּנוּ, כִּי זֶהוּ בְּחִינַת תְּשׁוּבַת הַמְּשַׁקֵּל מִמָּשׁ, וּבְזֶה הוּא מוֹצֵא נִיצוּצֵי הַקְּדוּשָׁה שְׁנִפְלוּ עַל-יְדֵי פְּגַם הַבְּרִית וְעַל-יְדֵי-זֶה זוֹכֵה לְתִקּוּן הַבְּרִית, וְעַל-יְדֵי-זֶה יוֹכֵה לְהַזְדַּכֵּךְ הַחֲכָמָה

וְהַקּוֹל כְּמוֹ שֶׁהֵבֵאנוּ לְעֵיל אוֹת כג, וְזוֹכָה לְשָׁלוֹם, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה יְכוּלִין לְהַמְשִׁיךְ כָּל הָעוֹלָם לְעֲבוֹדַתוֹ יתְבַרַךְ (שם; עיין 'מחשבות והרהורים' אות ב). קְבָרֵי הַצְּדִיקִים הֵם קְדוֹשִׁים בְּקִדְשֵׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מִמַּשׁ, וְאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל הוּא תְקוּן גָּדוֹל לְפָנֵם הַבְּרִית (שם קט).

עא עֲכָשׁוּ בְּנֵקֶל יוֹתֵר לְעֵמֶד בְּנִסְיוֹן, כִּי כָבֵד הָיוּ כַּמָּה צְדִיקִים וְכַשְׂרִים שְׁעֵמְדוּ בְּנִסְיוֹנוֹת גְּדוֹלִים וְרַבִּים בְּתַאֲוָה זֹאת, עַד שֶׁעֲכָשׁוּ בְּקֶל יְכוּלִים לְעֵמֶד בְּנִסְיוֹן אֲפִלּוּ אִישׁ פְּשׁוּט, אִם יִרְצֶה לְחַוֵּם עַל חַיּוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא לְנִצָּח (שיחות-הר"ן קיד).

בְּנִים

א תְּפִלָּה בְּכַח הוּא סְגָלָה לְבָנִים (לקוטי-מוהר"ן מח).

ב סְכָּה הוּא סְגָלָה לְבָנִים (שם).

ג אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל הוּא סְגָלָה לְבָנִים (שם).

ד עַל-יְדֵי שְׁמֵת־דָּלִין לְקָרֵב אֲנָשִׁים לְהַשֵּׁם יתְבַרַךְ וּלְצְדִיקֵי-אֱמֶת, עַל-יְדֵי-זֶה זוֹכִין לְבָנִים (שם נג).

ה כְּשִׁיחֵיהָ זוּוּגָה בְּקִדְשָׁהּ וּתְשִׁיבֵר נֶפֶשׁ הַמְתַּאֲוָה שְׁלָהּ, הֵינּוּ נֶפֶשׁ הַבְּהֵמִית, וַיְהִיָּה גְדָמָה לָּהּ כְּאֵלוּ כְּפִאָהּ שֵׁד, עַל-יְדֵי-זֶה יְהִי לָּהּ בְּנֵי קִמָּא (שם לט).

ו גַּם צָרִיךְ שְׁיִהְיֶה עֶקֶר זוּוּגָה בְּלֵיל-שִׁבְתָּהּ, כִּדִּי שְׁיִהְיֶה לָּהּ בְּנִים חַיִּים וְקִימִים (שם).

ז עַל-יְדֵי רַע-עֵין לֹא יִזְכָּה לְהַנִּיחַ בֵּן זָכָר (שם נד).

ח עַל-יְדֵי לָשׁוֹן הָרַע אֵין זוֹכָה לְהַנִּיחַ בֵּן זָכָר (שם).

ט סְגָלָה לְזֶרַע שֶׁל קִימָא שְׁיֵאמְרוּ שְׁנִיָּהֶם אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ קֶדֶם הַזּוּוּג פְּרָשֵׁת "וּבְרָאשֵׁי חַדְשֵׁיכֶם" (שם קנא).

י עַל-יְדֵי הַלֵּל וְהוֹדָאָה לְהַשֵּׁם יתְבַרַךְ, וְכֵן עַל-יְדֵי לְמוּד הַלְכוֹת,

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'קסח - צמח מורה ר"ת זצ"ל "צדק צני מלכות שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

מכל-שכן כשזוכין לחדש בהם, על-ידי-זה באה הולדה בנקל; וכן על-ידי תומכי אוריתא שמחזיקין בממונם את התלמידים-חכמים, על ידי זה ההולדה בנקל (לקוטי-מוהר"ן תנינא ב).

סדר שיחות הר"ן הי"א:

קפ פעם אחת אמר לי רבנו זכרוננו לברכה, שהיום נראה לו מלאך חדש וידע שמו ויש תחתיו ממנים ויש להם שופרות בידם והם תוקעין תקיעה, ואחר כך תרועה, ואחר כך חוזרים ותוקעים תקיעה והם כלם חופרים ומבקשים אחר אבדות כי יש דברים אבודים הרבה וזה בחינת "תאות רשעים תאבד" (תהלים קי"ב) תר"ת-יחפרו ויאבדו" (תהלים פג"ח), ולפעמים הצדיק בעצמו שמחפש אחר אבדות הוא בעצמו אבד לפעמים וזה בחינת "יש צדיק אויב בצדקו" (קהלת ז"ט) ואז הצדיק עושה תשובה על אותו החטא שעל ידו באין אבדות ובדאי אין להצדיק אותו החטא ממש, רק איזה פגם דק מן הדק מאותו החטא, ואזי כשעושה תשובה שלמה על אותו הפגם הדק שיש לו מאותו החטא אזי אחר-כך חוזר ומוציא אבדות נוראות וכשמוציא נעשה שמחה ורעש גדול ואמר אז שקשה מאד מאד להיות מקבל וכפי הנראה הוא שמקבל מזיק ופוגם בענין האבדות, שעל ידי זה באין אבדות, כך נראה לי מדבריו, והדברים סתומים ונפלאים ונוראים מאד ועין מזה בספר לקוטי תנינא מענין הכונות אלול שמסגל לפגם הברית ומענין הפרות שלא נתבשלו, כי הכל אחד עם הנ"ל כך שמעתי בפרוש מפיו הקדוש ואין אתנו יודע עד מה:

קפא שמעתי בשמו שאמר בזו הלשון אני יודע חכמות שאם הייתי מתחיל לגלות מעט מהחכמות שאני יודע היו יכולים לחיות על ידי התענוג של השגת החכמות האלו לבד בלי שום

אֲכִילָה וְשִׁתְיָה וְהָיָה כָּל הָעוֹלָם בְּטָלִים בְּכָלוֹת הַנֶּפֶשׁ לְשִׁמְעַ
 חֲכָמָתִי וְהָיוּ בְּנֵי אָדָם יוֹצְאִים מִחַיּוֹתָם מֵעֵצָם הַפְּלִגָּת מְתִיקָת
 נְעִימָת עֲרִיבַת הַחֲכָמוֹת שְׁהִייתִי מְגֵלָה אֶךְ אֵינִי יָכוֹל לְגַלוֹתָם
 לְבְנֵי אָדָם כִּי תָמִיד כְּשֶׁאֲנִי מִתְחִיל לְדַבֵּר עִם אֶחָד אֲנִי חָפִיץ לְשִׁמְעַ
 וְלִקְבֹּל מִמֶּנּוּ דְבָרִים עֲלִיוֹנִים, וּמְחַמַּת זֶה הוּא אֵינּוּ יָכוֹל לְגַלוֹת
 חֲכָמָתוֹ הַגְּדוֹלָה וְהַמְּפִלְגָּת מְאֹד וְעוֹד סֵפֶר בְּעֵינַי עֵצָם חֲכָמָתוֹ אֶךְ
 לֹא זָכִיתִי לְשִׁמְעַ זֹאת מִפְּיֹ הַקָּדוֹשׁ בְּעֵצָמוֹ כִּי אִם מִפִּי אַחֲרִים (וְעַיִן
 לְעִיל בְּסוּף סְפָרֵי מַעֲשִׂיּוֹת, מְבֹאָר שָׁם מֵה שֶׁשִּׁמְעֵתִי בְּעֵצָמִי שֶׁאָמַר שִׁישׁ חֲכָמוֹת
 בְּזֶה הָעוֹלָם שֶׁיְכוֹלִין לְחַיּוֹת בָּהֶם בְּלִי שׁוּם אֲכִילָה וְשִׁתְיָה עַיִן שָׁם:

סדר שְׁלָחוּ עֲרוּךְ הַיּוֹמֵי:

(ה) אִם לֹא נִמְצָא מִי שִׁיּוּדַע לְהַפְטִיר אֵלָּא אֶחָד מֵאוֹתָם שֶׁעָלוּ
 לְקָרוֹת בַּתּוֹרָה וְכִבֵּר אָמַר ש"צ קְדִישׁ אַחַר קְרִיאַת הַפְּרָשָׁה זֶה
 שְׁרוּצָה לְהַפְטִיר צְרִיךְ לְחַזֹּר וּלְקָרוֹת וַיְבָרֵךְ עַל קְרִיאַתוֹ תַּחֲלָה
 וְסוּף: הִגָּה אֲבָל אִם לֹא אָמַר קְדִישׁ יַפְטִיר מִי שֶׁעָלָה לְשַׁבִּיעֵי אִם יוֹדַע וְאִם
 יֵשׁ אַחֲרָיִם שִׁיּוּדַעִים לְהַפְטִיר לֹא יַפְטִיר מִי שֶׁעָלָה כִּבֵּר (א"ז): (ו) אִם טַעַה
 ש"צ וְסִיִּים הַפְּרָשָׁה עִם הַשְּׁשִׁי וְאָמַר קְדִישׁ א"צ לְקָרוֹת עוֹד אַחַר
 אֵלָּא יִקְרָא עִם הַמַּפְטִיר מֵה שֶׁקָּרָא עִם הַשְּׁשִׁי דְקִי"ל מִפְטִיר עוֹלָה
 לְמִנִּין שִׁבְעָה: (ז) קָרָא הַפְּרָשָׁה בַּתְּפִלַּת שַׁחֲרִית בַּשַּׁבָּת וְדִילַג פְּסוּק
 אֶחָד חוֹזֵר וְקוֹרָא הוּא וְשָׁנִים עִמּוֹ וְאִפִּילוּ הַפְטִיר וְהַתְּפִלָּל מוֹסֵף
 חוֹזֵר וְקוֹרָא:

סימן רפג (ח) מה שאין מוציאין בשבת ספר שני לקרות
 פרשת המוספים מפני שאין בה אלא שני פסוקים:
סימן רפד (ט) מפטירין בנביא מענינה של פרשה ואין פוחתין
 מכ"א פסוקים אא"כ סליק ענינא בבציר מהכי כגון
 עולותיכם ספו על זבחיכם: הגה ודוקא בשבת בעינן כ"א פסוקים ג'

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'קט ✧ מצמר מוזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שד"ך צהר מצפרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" ✧

✧ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ✧

פסוקים לכל א' מן הקרואים אבל ביו"ט שקורין ה' סגי בט"ו פסוקים (מהר"ם פאדוא"ה) ולא נתקנה ההפטרה רק בצבור אחר שקראו בתורה (תשובת הרמב"ן סימן קצ"ט) אבל בלאו הכי אסור לקרות עם הברכות שלפניה ולאחריה אבל בלא ברכה שרי (ב"י): (ז) אם חל ר"ח בשבת אין המפטיר מזכיר של ר"ח כלל ויש אומרים שאע"פ שאינו מזכיר בחתימה של ר"ח מזכירין אותו בתוך הברכה שאומר את יום המנוח הזה ואת יום ר"ח הזה והמנהג כסברא הראשונה: (ח) צריך לכוין לברכות הקוראים בתורה ולברכות המפטיר ויענה אחריהם אמן ויעלו לו להשלים מנין מאה ברכות שחיסר מנינם בשבת: (ט) קטן יכול להפטיר: הגה ואם קראו למפטיר מי שאינו יודע לומר ההפטרה יכול אחר לאמרה אבל לכתחלה אסור לעשות כן: (י) אם נשתתק המפטיר באמצע ההפטרה הבא לסיימה לא יתחיל ממקום שפסק הראשון אלא צריך לחזור להתחיל ממקום שהתחיל הראשון כמו בס"ת. הגה ושנים לא יאמרו ההפטרה בפעם אחת דתרי קלי לא משתמעו (ריב"ש סימן ל"ז): (יא) אין המפטיר מפטיר עד שיגמור הגולל לגלול הס"ת: (יב) בשבת שהפרשיות מחוברות מפטירין בהפטרת פרשה שניה: הגה ועיין לעיל סימן תכ"ח ונהגו להזכיר אחר קריאת התורה נשמת המתים ולברך העוסקים בצרכי צבור כ"מ לפי מנהגו (שבולי הלקט והגהות מרדכי פ"ק דשבת) ונוהגין לומר יקום פורקן ואין בזה משום איסור תחנה בשבת. וג"כ נוהגין לומר אב הרחמים ובכל יום שאין אומרים בו צו"צ (צדקתך צדק וצדקתך) אין אומרים אותו וכן כשיש חתונה או מילה ויש מקומות שא"א אותו כשמברכין החדש מלבד בימי הספירה והולכים בכל זה אחר המנהג:

סימן רפה (א) אע"פ שאדם שומע כל התורה כולה כל שבת בצבור חייב לקרות לעצמו בכל שבוע פרשת אותו

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'קטב - צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדף צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, עַד שְׁנֵזֶכֶה לְאַרְיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים דְּקִדְשָׁה
בְּאַמֶּת כְּרִצּוֹנָה הַטּוֹב וְלֹא נִבְלָה יָמֵינוּ לְהִבָּל חֵם וְשָׁלוֹם, רַק נֵזֶכֶה
לְשֹׁמֵר אֶת כָּל יָמֵינוּ וְשָׁעוֹתֵינוּ וְעֵתוֹתֵינוּ וְרַגְעֵינוּ לְהוֹסִיף בְּכָל פֶּעַם
תּוֹסְפוֹת קִדְשָׁה מְרַבָּה עַל־יְדֵי יְרֵאת ה' וַיִּקְיָם בָּנוּ מִקְרָא שְׁכַת־טוֹב:
"יְרֵאת ה' תּוֹסִיף יָמִים", וְתִרְחַם עָלֵינוּ, וְתִרְאֶה בְּעֵינֵינוּ וּדְחַקְנוּ,
וּבְצָר תִּרְחִיב לָנוּ, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת עֵצָם רַבּוֹי צָרוֹתֵינוּ וּדְחַקְנוּ
וְעֵינֵינוּ וְעַמְלָנוּ שְׁיֵשׁ לָנוּ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם בְּתַחֲלָתוֹ כִּי צָר לָנוּ מְאֹד
מְאֹד, וְאִין אָנוּ יְכוֹלִים לְהַתְחִיל בְּשׁוֹם עֲבוּדָה לֹא תוֹרָה וְלֹא תִפְלָה
וְלֹא צְדָקָה וְלֹא שׁוֹם עוֹבְדָא דְקִדְשָׁה וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם יִצְרָנוּ מִתְגַּבֵּר
עָלֵינוּ חֵם וְשָׁלוֹם, וּמִכְבִּיד עָלֵינוּ עַל עֲבוּדָתְךָ מְאֹד מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר
וְעָרֶךְ וְלוֹחֵץ אוֹתָנוּ בְּחִזְקָה, וּמִבְּלִבֵּל אֶת דַּעְתָּנוּ, וּמִיַּגַּע וּמִעֲנָה אֶת
נַפְשָׁנוּ וְרוּחָנוּ וְנִשְׁמוֹתֵינוּ, וְסוֹתָם וְסוּגָר כָּל הַשְּׁעָרִים וְהַשְּׁבִילִים שֶׁל
הַקִּדְשָׁה מִפְּנֵינוּ, וְרוֹצֵה לְאַסְרָנוּ חֵם וְשָׁלוֹם בְּכַבְּלֵי עֵנִי וּבִרְזֵל, וַיִּכְנַע
בְּעַמָּל לִבְנוּ עַד אֲשֶׁר נִכְשַׁלְנוּ וְאִין עוֹזֵר:

תִּשְׁלַד: מָלֵא רַחֲמִים אֲדוֹן כָּל, אַתָּה לְבַד יְדַעְתָּ אֶת צָרוֹת לְבָבֵינוּ
כִּי רַע וּמָר כִּי נָגַע עַד הַנְּפֶשׁ, אַתָּה יְדַעְתָּ אֶת כָּל הַתְּלָאָה אֲשֶׁר
מִצְאָתָנוּ רָאָה נָא בְּעֵינֵינוּ וְרִיבָה רִיבְנוּ חוּם וְרַחֵם וַחֲמַל נָא עָלֵינוּ
תִּפְּן אֱלֹהֵינוּ בְּרַחֲמִים כִּי אַתָּה הוּא בֹּעַל הַרַחֲמִים וְתֵן לָנוּ כַּח
וּגְבוּרָה, בְּכָל יוֹם וַיּוֹם וּבְכָל רִגַע וְרַגַע וּבְכָל שָׁעָה וְשָׁעָה וּבְכָל עֵת
וְעֵת, שְׁנֵזֶכֶה תָּמִיד לְדַחוֹת וּלְגַרְשׁ וּלְבַטֵּל יִצְרָנוּ הָרַע מִקְרַבְנוּ,
וּלְקַבֵּל עָלֵינוּ עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם בְּאַהֲבָה בְּאַמֶּת בְּכָל עֵת וּבְכָל רִגַע,
וּלְהַאֲרִיךְ יָמֵינוּ וְשָׁנוֹתֵינוּ עַל־יְדֵי יְרֵאת ה' בְּאַמֶּת, לְהוֹסִיף קִדְשָׁה
וְטַהֲרָה בְּכָל שָׁעָה וְשָׁעָה וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם, וּבְכָל שָׁבוּעַ וְשָׁבוּעַ, וּבְכָל
חֹדֶשׁ וְחֹדֶשׁ וּבְכָל שָׁנָה וְשָׁנָה עַד שְׁנֵזֶכֶה לְאַרְיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים
אַמֶּתִיִּים, לְזַקְנָה וְשִׁיבָה טוֹבָה דְקִדְשָׁה, וְלֹא נִאֲבֵד יוֹם אֶחָד וְלֹא

שָׁעָה אַחַת מִכָּל יְמֵינוּ לְעוֹלָם, בְּאִפְּן שְׂנוּכָה בְּעֵת אֲשֶׁר תֵּאֲסֹפְנוּ
 אֵלָיךָ בְּשָׁלוֹם, לָבוֹא וְלַעֲלוֹת וְלִרְאוֹת לְפָנֶיךָ עִם כָּל יְמֵינוּ וּשְׁנוֹתֵינוּ,
 שְׂיִהְיוּ כָּלָם שְׂלָמִים קְדוֹשִׁים וּמְהוֹרִים בְּתוֹסֶפֶת קְדוּשָׁה עַל קְדוּשָׁה,
 וְלֹא נִבּוֹשׁ וְלֹא נִכָּלָם לְעוֹלָם וָעֶד:

תִּשְׁלַח: וּבִכֵּן תִּזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְיִלְנִי תָּמִיד מִחַן
 שֶׁל שֶׁקֶר וּמִהֶבֶל הַיִּפִּי, וְלֹא אֶחְמַד וְלֹא אֶתְאַוֶּה בְּלִבִּי הֶבֶל יִפִּי
 הַנְּשִׂים, וְלֹא אֶסְתַּכֵּל עֲלֵיהֶם, וְלֹא אֶתּוֹר אַחַר לִבִּי וְאַחַר עֵינַי כָּלָל,
 כְּמוֹ שְׂכַת־טוֹב: "אַל תִּחְמַד יִפְיָהּ בְּלִבְךָ, כִּי בְּעַד אִשָּׁה זוֹנָה עַד כִּפּוּר
 לָחֵם":

תִּשְׁלוּ: אֲנִי ה' חוֹם וְחַמֵּל עָלֵינוּ בְּמִתְנַת חֲנָם וְנִדְבַת חֶסֶד חַמֵּל
 עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים, וְאַל תַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ
 כְּחַטָּאֵינוּ, וְאַל תִּדְיִנֵנוּ כְּמַפְעֵלְנוּ וְכִנּוּ לָסוּר מִרָע, הַצִּילְנוּ מִרָע כְּזָה,
 וְכִנּוּ מֵעַתָּה לְהִיּוֹת שָׁב וְאַל תַּעֲשֶׂה בְּאַמֶּת, חַמֵּל עַל נַפְשֵׁנוּ
 הַקְּדוּשָׁה וְהַצִּילְנוּ מִנִּי שָׁחַת "הַצִּילְנִי מִטִּיט וְאַל אֶטְבְּעָה, אֲנִצְלָה
 מִשׁוֹנְאֵי וּמִמַּעֲמָקֵי מַיִם אֵל תִּשְׁטַפְּנִי שְׁבֹלֶת מַיִם, וְאַל תִּבְלַעְנִי
 מִצוֹלָה, וְאַל תִּתְאַטֵּר עָלַי בְּאֵר פִּיהָ", כִּי, "מָה בָּצַע בְּדַמִּי בְּרַדְתִּי אֵל
 שָׁחַת, הִיּוֹדֵךָ עֶפְרַי הִיגִיד אֲמַתְךָ", כִּי אֵינִי יוֹדֵעַ אֵיךָ לְהִזְהַר
 וְלִהְיוֹת מִמָּה שְׂאֵנִי צָרִיךְ לְהִשְׁמַר, כִּי אִם עָלֶיךָ לָבַד אֲנִי מִשְׁלִיךְ
 אֶת יְהִבֵי הַנְּנִי לְפָנֶיךָ מָלֵא בּוֹשָׁה וּכְלָמָה, עֲשֵׂה עִמִּי מָה שְׂתַעֲשֶׂה
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶיךָ הַגְּדוֹלִים וְהַחֲזִירְנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה
 לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת וְהַצִּילְנִי מִפְּגַם הַבְּרִית וְלֹא יָבֹא עָלַי שׁוֹם הַרְחוֹר רָע
 וְלֹא שׁוֹם מִחֲשָׁבָה רָעָה כָּלָל וְתִקְדְּשֵׁנִי בְּקְדוּשַׁתְךָ הָעֲלִיזוֹנָה תָּמִיד,
 וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְיִלְנִי תָּמִיד מִשֶׁקֶר הַחַן וְהֶבֶל הַיִּפִּי וְתִזְכְּנִי שֶׁלֹּא
 אֶנְהוּג בְּעֲצָמֵי שׁוֹם חַן שֶׁל שֶׁקֶר, לֹא בִישִׁיבָה וְלֹא בְּעַמִּידָה וְלֹא
 בְּהִלִּיכָה וְלֹא בְּאֲכִילָתִי וּבְדַבּוּרֵי עִם בְּנֵי אָדָם וּבְכָל שְׂאֵר תְּנוּעוֹת

